

Preek over 2 Petrus 1:1-4

- Schildwolde, 5 juli 2015
- Kees van Dusseldorp

Liturgie:

Thema: 'kostbaar geloof'

Ps.24:5 (intochtslied)

Stil gebed

Votum en groet

Ld.380:1,2,3

Wetslezing

Gz.156 [Wiekslag 1-8]

Gebed

Lezen: 2 Pet.1:1-11

1 Pet.1:1-9

Ps.49:1,5

Preek 2 Pet.1:1-4

Ps.66:1,3,5

Gebed

Collecte

Ps.68:2,8

Zegen

Gemeente van Christus,

**** een kostbaar geloof!**

Marleen vindt geloven moeilijk. Ze heeft zoveel vragen en zo weinig antwoorden. Soms luistert ze jaloers naar anderen op haar bijbelkring, die zo overtuigd lijken te zijn en zoveel lijken weten over God. Is haar geloof dan wel goed? Maar Marleen, vergis je niet! Je hebt een kostbaar geloof! In alle eerlijkheid en onzekerheid die je ervaart. Met je zoektocht naar God. Een kostbaar geloof!

Egbert vindt geloven lastig. Omdat er zoveel collega's zijn die niets van de kerk of van God willen weten. Hij heeft het gevoel dat ze hem achterlijk vinden: iemand die zich niet heeft aangepast aan de cultuur en die 'nog' gelooft. Daardoor praat hij er bijna nooit over. Maar Egbert, vergis je niet! Je hebt een kostbaar geloof! In de uitzonderingspositie waarin je je bevindt. En de trouw waarmee je volhoudt. Een kostbaar geloof!

Debora vindt geloven ingewikkeld. Op zondag in de kerk lukt het wel, maar wat het door de week betekent, daar heeft ze geen idee van. Niet dat ze daarover veel nadenkt, trouwens. Daarvoor is het leven veel te leuk. Maar soms knaagt het wel: is haar geloof niet een beetje sleur en gewoonte geworden? Maar Debora, vergis je niet! Je hebt een kostbaar geloof! Ook al loop je er nog niet heel erg warm voor. Een kostbaar geloof!

Zo kan ik doorgaan. Om steeds weer die prachtige woorden van de apostel Petrus te herhalen. Tegen ieder van jullie persoonlijk, welke kleur je geloof ook heeft, je geloof is kostbaar! Daarmee begint Petrus zijn brief. Bijna aan het eind van zijn leven gekomen, schrijft hij deze tweede brief aan de gelovigen in Klein-Azië. Als een geestelijk testament. Om nog één keer de gelovigen van wie hij houdt een hart onder de riem te steken. En hij zet zijn afscheidsbrief in met deze prachtige bemoediging. Wat hij allemaal ook nog moet schrijven, inclusief aansporingen en waarschuwingen tegen dwalingen en zonden, hij begint met de bemoediging: jullie hebben een kostbaar geloof. Wat de gelovigen ook zelf ervaren aan twijfels, strijd en afstand tot de cultuur: jullie hebben een kostbaar geloof.

Lieve broeders en zusters, ik geef deze bemoediging vanmorgen graag aan jullie door. Ik weet dat sommigen worstelen met hun geloof. Met hun zonden, met hun vragen, met hun moeite om te vertrouwen, met hun gebrek aan enthousiasme, met hun onzekerheden, met hun strijd. Tegen ieder zeg ik: laat de woorden van de apostel Petrus vanmorgen eens goed bij je binnenkomen: jullie hebben een kostbaar geloof!

**** hetzelfde als van de apostelen**

Dat roept vragen op. Kan ik dat zomaar tegen iedereen zeggen? Ben ik dan niet veel te optimistisch en te oppervlakkig? Misschien noem je jezelf geen gelovige, maar een zoe-ker. Misschien vind je het moeilijk om een ander als gelovige te zien, omdat zijn of haar gedrag weinig christelijks heeft. Misschien vind je het zelfs een gevaarlijke uitspraak, omdat het mensen gemakzuchtig kan maken: als de dominee zegt dat mijn geloof goed is, dan hoef ik me er zelf niet meer druk om te maken.

Het zijn goede vragen. Maar op de achtergrond leeft dan het idee dat de een meer gelovig is dan een ander. Dat je de kwaliteit van je geloof een cijfer kunt geven. En dan kan

het altijd beter. Dan moet je niet tevreden zijn met je huidige geloof, maar altijd streven naar geloofsgroei. Nu vind ik streven naar geloofsgroei een belangrijk onderwerp. Ik hoop daar volgende week in de preek aandacht aan te geven vanuit het tweede stukje van 2 Petrus 1. Maar de apostel begint zijn afscheidsbrief op een andere manier. Hij be-moedigt zijn lezers: 'jullie hebben kostbaar geloof! Hetzelfde kostbare geloof als wij'.

Tja, als je de kwaliteit van geloof een cijfer zou moeten geven, dan zou het geloof van Petrus toch wel een 10 verdienen. Na de opstanding van Jezus heeft hij nooit meer ge-twijfeld en altijd in de blijdschap geleefd. Hij was in het oosten en in het westen, in Babel en in Rome om het evangelie te brengen. Hij had veel inzicht en wijsheid en werd gezien als de belangrijkste van de apostelen. En hij kwam uiteindelijk als martelaar aan zijn einde, waarbij hij – zo vertelt de oude traditie – een kans om te vluchten aan zich voorbij liet gaan, omdat hij zijn Heiland niet in de steek wilde laten. Een 10 voor zijn geloof!

En hij schrijft aan de gelovigen in Klein-Azie: 'jullie hebben hetzelfde kostbare geloof ontvangen als wij'. Met die 'wij', bedoelt hij alle apostelen. Zoals hij ook schrijft: 'wij heb-ben grootse beloften gekregen, zodat jullie gered worden'. Die afwisseling tussen wij en jullie is bijzonder. Petrus schrijft als dienaar en apostel van Jezus Christus. En die man, die wij een 10 zouden geven voor geloof, zegt dat het geloof van iedere christen van de-zelfde waarde is. Dan is de vraag hoe de kwaliteit van je geloof is, minder belangrijk dan het feit *dat* er geloof is.

Rohan Dennis won gisteren de eerste rit in de Ronde van Frankrijk en draagt vandaag dus de gele trui. Stel dat hij op het podium een jongen met een fiets uit het publiek haalt en zegt: 'Jij doet hetzelfde als ik, jij weet ook wat fietsen is. Jij doet het op jouw manier, op jouw plaats, en dat is anders dan ik. Maar wij zijn allebei fietsers en snappen de waarde van het fietsen.' Dan is de vraag hoe goed die jongen fietsen kan, niet meer be-langrijk. Hij kan het. Punt.

Zo schrijft Petrus, de eerste onder de apostelen aan al die gelovigen die Jezus nooit zelf hebben gesproken, die worstelen met dwalingen en zich moeten bekeren van zonden: 'jullie hebben hetzelfde kostbare geloof ontvangen als wij'. De vraag hoe de kwaliteit van je geloof is, is niet onbelangrijk. Maar Petrus zet alle gelovigen eerst op hetzelfde niveau. Het geloof van een puber, het geloof van het geloof van een bejaarde, het geloof van een student, het geloof van een timmerman, het geloof van een catechisant, het geloof van een ouderling, het geloof van een moeder, het geloof van een directrice: hetzelfde kost-bare geloof als dat van Petrus.

Dat maakt de kerk tot een bijzondere groep mensen. Heel verschillend en toch verbon-den. Niet gelijk, wel gelijkwaardig. Daarom durf ik het te herhalen: hoe je ook in je vel zit, welke kleur of gevoel je geloof op dit moment ook heeft, vergeet niet: je hebt hetzelfde kostbare geloof ontvangen. Hetzelfde kostbare geloof als je ouders of je kinderen. Het-zelfde kostbare geloof als je mede-kringlid, je ouderling of een dominee. Hetzelfde kost-bare geloof als Petrus, Paulus, Johannes en al die anderen.

**** en gered van de wereld**

Wat maakt het geloof dan zo kostbaar? Waarom is Petrus zo dankbaar met het geloof van al die christenen, ook al moet hij ze best nog wel aanspreken op hun overtuigingen

en hun praktijken? Petrus maakt daar ook werk van in deze eerste verzen van zijn brief. 'Jullie geloof is zo kostbaar, zo waardevol', schrijft hij, 'om twee dingen: omdat je daarmee ontsnapt aan de slechtheid in de wereld en omdat je daarmee deel krijgt aan de goddelijke natuur.'

Ik denk dat het goed is, om bij die twee dingen even stil te staan. De waarde van het christelijk geloof zit erin, dat je daarmee ontkomt aan het bederf van de wereld en dat je daarmee zelf iets goddelijks krijgt.

Eerst maar even dat eerste: door het geloof ontsnap je aan – en dan lees ik het even letterlijk voor – 'het verderf dat de wereld beheerst als gevolg van de begeerte'. Onze wereld wordt beheerst door het bederf, zegt Petrus. Wat bederf is, dat zien we in deze warme dagen. Het eten bederft heel snel. Een pan soep die je 's avonds even wegzet, is 's morgens bedorven. Aardbeien die je vergeet in de koelkast te zetten, stikken na twee dagen van de vliegjes. Eten is zomaar bedorven. Het heeft iets te maken met ontbinding en dood. Zulk bederf beheerst de wereld, schrijft Petrus. En dan bedoelt hij niet zozeer de zonde en de slechtheid die je in de mensenwereld overal ziet, maar vooral dat je overal ontbinding, dood en verderf tegenkomt. De mens is vatbaar voor ziekte en pijn, niemand ontkomt aan het verouderingsproces en de slijtage van het lichaam. Hoe kwetsbaar is een mens! Er is weinig voor nodig om ziek te worden. Zomaar ineens kan het ook afgelopen zijn.

Petrus zegt er nog bij, dat dit bederf van de wereld veroorzaakt is door de begeerte van de mens. Daarmee verwijst hij naar het begin van de mensenwereld. De eerste mens, die aan God gelijk wilde zijn. En daarmee de dood over zich heeft afgeroepen. Sindsdien worden mensen ziek en gaat iedereen een keer dood. Niemand is onsterfelijk. De menselijke natuur is grondig bedorven. Er lijkt niet aan te ontsnappen. Is dat een sombere kijk op de wereld? Misschien wel, maar toch ook wel een realistische.

Zo krijgt dat tweede dat Petrus noemt al direct een eigen invulling: door het geloof krijg je deel aan de goddelijke natuur. Dat gaat er dus niet om dat de mens goddelijk wordt. Het gaat erom dat een mens het onvergankelijke leven krijgt. De goddelijke natuur is eeuwig, onsterfelijk, onvergankelijk. God heeft immers het leven in zichzelf. Aan die eeuwigheid en onsterfelijkheid krijg je als gelovige deel. Er is een ontsnappingsroute. Achter de tralies van onze sterfelijkheid zien we de levende, eeuwige God. Hij bevrijdt ons van de vergankelijkheid en maakt ons deelgenoot van zijn eeuwigheid.

'Jullie hebben een kostbaar geloof', schrijft Petrus. 'Net zo kostbaar als dat van ons.' Dat kostbare zit erin, dat je ermee ontsnapt aan vergankelijkheid van het leven en deel krijgt aan de eeuwigheid van God. Daarom is bij een ziekenhuisbed van een christen de stem van vertrouwen en hoop nooit helemaal afwezig. Daarom hoor je op een begrafenis van een van Gods kinderen altijd iets van uitzicht en verwachting. Hoe kostbaar is het geloof!

** ontvangen door Jezus Christus

'Jullie geloof is zo kostbaar', zegt Petrus. Omdat je daardoor ontsnapt aan het bederf dat de wereld beheerst en je deel krijgt aan de onsterfelijkheid van God. Maar hoe werkt dat dan? En hoe kom je aan dat geloof? Dan kan ik niet om de naam van Jezus Christus heen. Hij staat centraal, ook in deze opening van de laatste brief die Petrus heeft geschreven.

Misschien denk je dat je alles over Jezus wel weet. Omdat je al wat langer in de kerk komt. Misschien ben je wat flauw dat het weer over Jezus gaat. Omdat je wel eens iets over andere onderwerpen wilt horen. Misschien ben je juist nieuwsgierig naar Jezus. Omdat je nog nooit een goed beeld van hem hebt gekregen. In alle gevallen is het verrassend om op een rijtje te zetten wat Petrus hier over Jezus schrijft. Lees maar even mee, als je de Bijbel nog open hebt...

‘Ik ben een dienaar en apostel van Jezus Christus.’ Dat is het eerste wat Petrus schrijft. Bij hem staat de Meester voorop. Sinds hij Jezus heeft leren kennen is het dienen van Jezus en het vertellen over Jezus het belangrijkste voor Petrus. Omdat in Jezus de redding ligt van de dood en de toegang tot het leven.

‘U hebt het kostbare geloof ontvangen door de rechtvaardigheid van onze God en redder Jezus.’ Dat is het tweede wat Petrus zegt. Omdat Jezus rechtvaardig is, is uw geloof in hem zo kostbaar. Want door zijn rechtvaardigheid kan Hij mensen redden.

‘Door de kennis van Jezus Christus worden genade en vrede in je leven steeds rijker’, schrijft Petrus vervolgens. Dat gaat hij in zijn brief trouwens verder nog uitwerken: hoe je Jezus meer leert kennen en hoe mooi dat doorwerkt in je leven.

‘Jezus heeft ons geroepen door zijn schitterende wondermacht en daarbij heeft Hij ons grootse beloften gegeven’, zo gaat de apostel verder. Daarbij denkt hij aan zijn eigen roeping tot apostel. Ongetwijfeld herinnert hij zich nog het moment aan de rand van het meer, dat Jezus hem zomaar uit zijn werk haalde om hem te volgen. Ongetwijfeld denkt Petrus aan de belofte van Jezus dat Hij van hem, Petrus, een visser van mensen zou maken. En aan de prachtige belofte van de heilige Geest die zou komen.

In de eerste vier verzen doet Petrus vier geweldige uitspraken over Jezus Christus. Het kostbare van het geloof zit in je verbondenheid met Hem. Ook in zijn eerste brief houdt Petrus niet op om te schrijven over Jezus Christus. Hij zit er vol van. Zijn opstanding uit de dood is zo beslissend! Voor heel je leven en je visie op de wereld. De dood heeft niet het laatste woord, maar het leven! Aan het onomkeerbare bederf van het leven is toch te ontsnappen. Door de dood van Christus heen met Hem mee naar het leven.

Het kostbare van het geloof zit in je verbondenheid met Jezus Christus. Niet de egoïstische begeerte om als God te zijn brengt een mens in de eeuwigheid, maar de liefde voor de Zoon van God en wat Hij voor je heeft gedaan. Alles wat er in de kerk gezegd wordt over Jezus Christus, begrijpelijk of ingewikkeld, het is bedoeld om zijn liefde voor jou te laten zien. En om jouw liefde voor hem te versterken. Alle onderwerpen waar de Bijbel iets over zegt of waar christenen over discussieren, eenvoudige of moeilijke, ze krijgen kleur en kracht door Jezus Christus. Alles waar je in het leven mee te maken krijgt, of wat je in de wereld meemaakt, mooie of verdrietige, je vindt er een weg in door Jezus Christus.

**** bemoedigend en veranderend**

‘Jullie hebben een kostbaar geloof ontvangen. Even kostbaar als dat van ons. Omdat het je redt van de vergankelijkheid en je deel geeft aan Gods eeuwigheid. Het geloof dat je verbindt aan je redder, Jezus Christus. Jullie hebben een kostbaar geloof. Zo begint Petrus de laatste brief van zijn leven. Als apostel van Jezus, met een leven lang geloofserva-

ring en een diep inzicht in de betekenis van de Heer. Hij begint zijn afscheidsbrief met een prachtige bemoediging. Waarom? Wat wil hij daarmee bereiken?

Dat is dezelfde vraag die ik mij als voorganger stel. Waarom preek ik op deze warme zondagmorgen aan het begin van de vakantie over deze tekst? Wat wil ik daarmee bereiken? Luisterend naar de woorden van Petrus en biddend om het licht van Gods Geest, wil ik u vanuit dit bijbelgedeelte graag op drie punten bemoedigen:

1: Dat we leren afzien van het vergelijken en beoordelen van ons eigen en andersmans geloof. Natuurlijk is er verschil. In de diepgang van je geloof, in doorwerking van je geloof, in de beleving van je geloof. Verschil dat te maken heeft met je persoonlijkheid, je plaats in het leven, de dingen die je hebt meegemaakt. Verschil dat te maken heeft met de keuzes die je maakt en het belang dat je aan je geloof hecht. Daar hebben we snel een oordeel over. Maar met Petrus leer ik zeggen: 'jouw geloof is even kostbaar als dat van mij'. Ik merk dat daar de aanvaarding en verbondenheid begint. Dat geef ik u mee: wees dankbaar voor het geloof dat je bij een ander aantreft, hoeveel vragen je misschien ook nog hebt. Maar aanvaard elkaar en anderen in de liefde van Christus. Zulke liefde blijft niet bij woorden, maar wordt merkbaar en tastbaar in daden.

2: Dat we de waarde van ons geloof beseffen. Als je je hele leven al christelijk bent, kan het gemakkelijk vanzelfsprekend worden. Als je nog niet zoveel weet van het christelijk geloof, dan zie je misschien door de bomen het bos niet meer. Als je in onze samenleving merkt dat het christelijk geloof wordt beschouwd als iets van vroeger. Dan zeg ik met Petrus: lieve mensen, het geloof redt je van de dood. Jezus Christus redt je van de dood. Er is een ontsnapping aan het bederf dat je in de hele wereld ruikt. Er is verlossing van de vergankelijkheid die in ieder mensenleven vroeg of laat merkbaar wordt. Want door je geloof in Christus ben je deelgenoot van het leven van God, van het eeuwige leven. Ontleen daaraan je vrijmoedigheid om je niet te schamen. Ontleen daaraan de trouw om niet te verslappen. Ontleen daaraan de wijsheid om keuzes te maken en het belangrijkste ook het zwaarst te laten wegen.

3: Dat we ons gaan inzetten om te groeien in geloof. Dat we ons meer verdiepen in die kostbaarste en aantrekkelijkste persoon die op aarde heeft geleefd en die je nog steeds kunt leren kennen: Jezus Christus. Als ik tegen je zeg: 'je hebt een kostbaar geloof', dan ga je niet met de armen over elkaar zitten: 'Ziezo, ik ben binnen, ik heb genoeg gedaan'. Welnee, je gaat met dat geloof bezig. Als ik tegen een kind zeg: 'wat heb jij een prachtige fiets', dan springt het erop om het te laten zien. En om nog beter, verder, sneller te leren fietsen. Zo ga je aan het werk om je band met Jezus Christus te verrijken. Om te groeien in blijdschap en inzicht. Om te groeien in verantwoordelijkheid en dienstbaarheid. Om te groeien in getuigenis en meeleven.

'Jullie hebben een kostbaar geloof, even kostbaar als dat van ons', schrijft Petrus. En de drie bemoedigingen die ik formuleer, komen in zijn brief verder aan de orde. Als de Heer het geeft, hoop ik ze verder uit te werken. Maar nu zijn ze alvast genoemd: dat je jezelf en elkaars geloof aanvaard in de liefde van Christus, dat je in de kostbaarheid van het geloof leert staan, dat je de kracht van het geloof vruchtbaar maakt. Omdat je deel hebt aan het goddelijk leven. Door Jezus Christus.

Amen